

det angaaende det kongelige Theaters Stillning og flere lignende. Jeg behøver ikke at minde navnlig om Rønningslovenes Historie. Vi vide Alle, hvorledes Rønningslovudkastene, da de første Gang fremkom, standsedes ved Forslag om en parlamentarisk Commission, der, hvad jeg endnu stedse beklager, ikke kom istand; jeg behøver heller ikke at minde om, hvorledes man i den anden Session derefter, hvort de paany fremkom, afskildt 66 Møder uden dog at naaa til noget Resultat. Nu har Rønningsudvalget derimod været saa heldigt at have kunnet fremkomme med en Betænkning over alle de Sager, der have været henvisse til det. Adskillige af disse Sager ere gaaede til Landsthinget og ere komne tilbage igjen. Ganske vist er der Meningsforskjel tilstede imellem de to Thing og imellem Regjeringen og Landsthinget paa den ene Side og Folkethinget paa den anden, men jeg troer dog at kunne udtale, og som Formand i Udvalget kan jeg dog have en nogenlunde begrundet Formening derom, at jeg troer, man kan gjøre Regning paa, at den Meningsforskjel, der er tilstede, idelminste for flere af Dissenspunkternes Vedkommende ikke er større, end at det vil kunne ventes, at den vil kunne udjævnnes, og saaledes disse Lovforslag ville kunne blive til Love. Skulde altsaa hele dette mafsommelige Arbejde — og de, der have været Medlemmer af Udvalget, ville vide, hvad Overvindelse det har kostet at bringe det saa vidt — skulde hele dette mafsommelige Arbejde være spildt? Skal Resultatet af Sessionen kun være de saa Love, der indtil dette Dieblis ere tilendebragte? Jeg vilde ansee dette for i høieste Grad uheldigt; thi det vil kunne bidrage til at gjøre Befolkningen træt af Rigsdagens Virksomhed og kunne benyttes af Frihedens og den almindelige Valgrets Modstandere som et Baaben mod Folkethinget. Vær vi da ikke Alle, hvad enten vi ere i Majoritet eller Minoritet ved Afstemningen i Torsdags, mødes i dette Duffe, at kunne udrette det meest Mulige for Folket og til Gavn for Landet? Det er dette Duffe og vor Beredvillighed til at underkaste os de Offre, dets Opfyldelse for de Fleste af os vil medføre, som efter min Mening udtales

aldeles loyalt og constitutionelt i Adressen, og derfor kan jeg som sagt ikke forstaae, at man kan gjøre Indvendinger imod dens Fremme, medmindre man enten vil gjøre Indvendinger mod Adresser overhovedet eller underlægge Forslagsstillerne Motiver og Bevæggrunde, som de ikke have vedkjendt sig, og som man derfor er uberegtiget til at forudsætte. De Indvendinger, der fra flete ærede Taleres Side ere gjort gjældende imod Adressen i formel Henseende, have efter min Formening ikke Synderligt at sige. At Adressen ikke i Virkeligheden maa skee kommer til at øve stor Betydning, kan være muligt; men dette er i saa Fald en Skæbne, den har tilfælles med saamange Adresser, der baade her og andetsteds ere indgivne, og bør ikke hindre dens Fremme, naar man tværtig tilliger dens Formaal.

II. Sæge: De tre ærede Herre, som sidst have haft Ordet, have talt med en vis Sikkerhed, de have Dæres paa det Tørre; de have reent Brød i Mosen, og derfor er det ikke saa forunderligt, at de Herre stole paa at faae Fleertallet for Dæres Adresse. Hovedordføreren mindede os om, at vi efter Grundloven have Ret til at indgive Adresser til Hans Majestæt Kongen. Det vide vi Alle, og der kunde ikke være det mindste Formelle til Hinder for, om vi daglig havde en Adresse for; det kunde sammen med den øvrige Debat maa skee være ret interessant; men jeg paa staaer, at en Adresse til Hans Majestæt fra Folkethinget kun skal finde Sted under meget alvorlige Omstændigheder, og ikke under saadanne Forhold som de nuværende. Den ærede Ordfører omtalte, at vi tidligere havde indgivet Adresser; ja, det er ganske vist, og han sigtede formodentlig til den store, betydningsfulde Adresse i Efteraaret 1854, da Hans Majestæt havde en virkelig levende Regjering, som Thinget her ønskede at fjerne; da de levede i stadig Ufred med hinanden; men det er aldeles ikke de samme Omstændigheder nu som dengang. Her vil man henvende sig til Hans Majestæt med en Bøn, der siges vel, at man ikke venter noget Svar — det kan jeg saa godt begribe — men man venter dog Opfyldelsen af sine Duffer. Naar nu altsaa